

KISECSETI SZÉP NAPOK

Kilenc éve költöztünk a Cserhátnak ebbe az eldugott, festői kis zugába. Megfogott a falu neve, természeti adottságai, az emberek kedvessége, segítőkészsége. Itt bukkantunk rá a *Hold völgyére*, ahol most is lakunk. Építkezés közben, lassan megismertük az itt élőket. Megtapasztaltuk, milyen jól működő közösségük van, mennyire befogadóak.

Lassan a falu működését is megismertük. Megtutuk, hogy a falunak például *gondnoka* is van, és hogy az önkormányzat milyen szolgáltatásokat nyújt az embereknek. A falubusz segítette az

idősek bevásárlásait, szükség esetén kórházba vitte őket, gyógyszerert hozott. Az együtt utazók beszélgethettek, megosztották egymással élményeiket – megismerhették egymást. A *falunapok*, ahol kicsik és nagyok együtt lehetnek, csodálatos kezdeményezésnek bizonyult. Már a készülődés is összehozta az ittenieket, hiszen társadalmi munkában szállítottuk, raktuk

Gyurica Gábor

össze a padokat, asztalokat, sátrakat, a színpadot. Ilyenkor mindig kitűnő volt a hangulat. A csúcspont persze maga a mulatság volt. Szomorúan gondolunk azokra a napokra, amik akkor még összekovácsolták a közösséget. Mára szürkébb lett a falu. Nincs alkalom, ahol az egymástól távolabb élők találkoznának, nincs közös megmozdulás, feladat – nincs közösségi élet.

Most, hogy *nevelőszülők* lettünk, szembesültünk a kérdéssel, hogy a gyerekek a családon kívül milyen közösséggel találkozhatnak. Hogy ismerhetik meg a helyi hagyományt, a régi szokásokat? Igazi természeti csodában élünk, ahol az őzek mellettük szaladgálnak, de a faluban élőkkel csak kevés kapcsolatunk lehet. Az idős emberek rengeteg tapasztalattal, bölcsességgel élnek itt, olyan tudással, amit hosszú évtizedek alatt szereztek meg. Nem lenne szabad hagyni elveszni ezt a tudást, tovább kellene örökíteni a gyerekeknek. A hosszú élet tapasztalatait, a kertészkedés, a főzés, a befőzés praktikáit. Úgy, ahogyan régen a nagymamával sütöttek-főztek a gyerekek, kóstolgatták az ételeket, kinyalhatták a krémes lábst. Jó lenne feleleveníteni a falu régi szokásait, élővé tenni őregek és gyerekek kapcsolatát, újra életet lehelni a közösségbe. Megőrizni és továbbvinni azokat az emberi értékeket, amiket *Kisecset* mindig jogosan érezhetett a magáénak.

„Izzik a galagonya, izzik a galagonya”

Vidékünk bokrosaiban szép számmal találkozhatunk a rózsafélék családjába tartozó *galagonya* cserjékkel. Lombleveleivel gyűjtött fehér virágjait május-júniusban, égő piros gyümölcsét ősszel gyűjthetjük egészségünk védelmére. A népi gyógyászatban légszomj, szédülés esetén és nyugtatóként is használták. Ma elsősorban szívre és az erekre való jótékony hatására hívja fel a figyelmet a szakirodalom. Vannak, akik univerzális szívgyógyszernek tartják. Hatóanyagai miatt szívritmuszavarok, keringési rendellenesség, funkcionális szívpánszok, idegi alapú és változókori szívproblémák esetén elsősorban az idősebbeknek ajánlják a belőle készült termékeket (drazsé, kapszula, sepepek) és a gyógyteát. Ám ahhoz, hogy a hatását kifejtsse, legalább 6-8 hétig kell tartania a kúrának. Hosszú távú alkalmazása nem károsítja a szervezetet, sőt hatása még a galagonya fogyasztása után is sokáig

Fotó: Internet archiv

megmarad. Mivel nem különösebben ízletes a belőle készült tea, ezért érdemes egyéb gyógynövényrel keverni: csipkebogyóval, ribizlivel, esetleg ginzenggel. Naponta 3-4 alkalommal is fogyasztható. A tea készítéséhez 1 teáskanál aprított növényt forrázzunk le 1,5 dl vízzel és hagyjuk 5–10 percig állni.

Markovics Vera

K A M R Á T Ó L • A Z • A S Z T A L I G KONYHASAROK 24. Hideg málnahab

Hozzávalók:
(4 személyre)
1 bögre málna
2 kanál cukor
1 tojásfehérje
citromfűlevél
(díszítéshez)

A *kisecseti Matikovszki Józsefné (Piroska)* remek padlizsánreceptjét tavaly ősszel közzétűtük. (Weboldalunkon a 2013. 9–10. számban található.) Most ugyanő egy gyorsan elkészíthető, nagyon egyszerű, de finom és üdítő desszertet ajánl nyári ebéd bekészítéséig, de biztosak lehetünk benne, hogy a jég hideg, könnyű málnahabos kelyhet étkezések között sem képes visszautasítani senki!

Az összes hozzávalót egy mély tálba tesszük, elkeverjük és habverővel kemény habbá verjük. A habot kelyhekbe töltjük, majd a kelyheket málnaszemekkel és citromfűlevelekkel díszítjük. Jól lehűtve tálaljuk. (A hozzávalókat érdemes megduplázni, mert ebből mindenki újra kér!)

Jó étvágyat kívánok!
Piroska

5.Országos Ovi-Trophy

2014.Szente

Szentén, május 24-én ötödik alkalommal rendezték meg a népszerű *Ovi Trophy* hétvégi családi programot. A verseny során egy erdei útvonalon haladva, az elrejtett állomásokat megtalálva kell különböző feladatokat megoldaniuk a gyerek-szülő párosoknak. Ezen a népi hagyományok és kifejezések ismerete, a jó verbális memória, az elsősegélynyújtási gyakorlat, a

környezet-és természetvédelmi tudás, illetve a fizikai ügyesség is fontos a pálya jó teljesítéséhez. A rajtnál minden versenyző ennalvált, gyümölcslevet, és *Ovi-Trophy* sapkát kapott. Mivel a Nemzeti Művelődési Intézet Nógrád Megyei Irodája is felügyelt korábbi rendezvényeink-

Fotó: Golyó Diána

Nagycsoport: 1. Hugyec Zsolt Levente, Romhány 2. Bihari Sára Panna, Sente 3. Csordás Laura, Magyarnándor

Középsősök: 1. Fábri Nelli, Sente 2. Kispál András, Szátok 3. Istvanovszki Nadin, Magyarnándor

Fotók: Székési Márta

Kisik: 1. Lakatos Anna Lili, Magyarnándor 2. Hugyec Zolt Sámuel, Romhány 3. Schmiadt Réka, Magyarnándor

Major Lászlóné

A Nógrádsápi Önkormányzattal való további együttműködésről – öszinte sajnálatunkra –, önhibánkon kívül kénytelenek vagyunk lemondani. a szerk.

Újságunk 2014. második félévének *Kisecsetre* kerülő lapszámai (3 x 100 példány) két magán-személy támogatásával juthatnak el az olvasókhoz. Bár ők nem kívánják nevüket nyilvánosságra hozni, önzetlen segítségüket és elismerő szavaikat ezúton is köszönjük! a szerk.

es napok

a népi időjárás jóslásban

SZEPTEMBER – Szent Mihály hava

Olyan lesz egész szeptember, amilyen idő jön Egyeddel.

Szeptember 1. – Egyed

Egyed ha fenn hordót görget, Jól terem jövőre a földed.

Ha elmúlt Egyed, / A jószág már ehet.

Szeptember 8. – Mária/ Kisasszony napja

Az időt Kisasszony napja, Négy hétre előre szabja.

Kisasszony hajtja a fecskéket.

Szeptember 29. – Mihály

Szent Mihálykor keleti szél, Igen kemény telet ígér.

Szent Mihály öltöztet, /Szent György vetkőztet.

HÍRMONDÓ

KEDVES OLVASÓK!

Újságunk minden eddig megjelent lapszáma elérhető és letölthető honlapunkól is. Címünk:

www.csermondo.hu

Ezúton is köszönjük Horváth Viktor önzetlen segítségét!

HÍRMONDÓ

Kiadja a Házilág Kft. 1026 Budapest, Trombitás utca 26. Szerkesztők: Lédér Pál (felelős szerk.), Kacsári Lászlóné, Glózik László, Pribelszky Mónika - Fotó és lapterv: Fodor Attila

A szerkesztőség címe: 1026 Budapest, Trombitás utca 26. Telefon: 06 (1) 331-4207, 06 (30) 932-4588, (30) 515-7049

E-mail: kisecsetbt@online.hu - Megjelenik: kéthavonta Fogyasztói ára: 55 Ft - Az újság éves előfizetési díja: 330 Ft

Következő számunk 2014. október elején jelenik meg!

V. évfolyam, 4. szám (24)

w w w . c s e r m o n d o . h u

2014. július – augusztus

Cserhát Vidéki

HÍRMONDÓ

Kétdodony, Kisecset,

Szátok és a környékbeli

faluközösségek lapja

Major Lászlóné óvónő nagyszerűen szereplő „csapata” a díjkiosztón

Jobbra: hárman a díjazottak közül, a meseíró Janecskó Györgyivel: Hutvánszki Izabella (első díjas-Kétdodony), Bihari Sára Panka (második díjas-Szente) és Varga Anna (különdíjas-Szente)

Június 19-én a szentei óvodában adtuk át a meserajz pályázat legjobb munkáit beküldő gyerekeknek a díjakat. Sajnos a díjazottak közül, nyári programjaik miatt ketten – *Schmidt Alexandra* (megosztott második díj – Kisecset) és *Tátrai Boldizsár* (harmadik díj – Debercsény) nem tudtak je-

len lenni, a többiek azonban személyesen vehették át a mese írójától, *Janecskó Györgytől* az általa, ez alkalomra készített színes játéktartó kósárákat. Velük együtt minden, a pályázaton sikeresen szereplő gyerek – azok, akiknek rajzaik előző számunkban közzétűnt –, Boci csokoládét kapott.

Lakatos László versei

(Cserhátsurány)

Az óra

Derengő félhomályban

őreg szekrény tetetjén

kopott óra áll.

Rajta nem csillan a fény.

A rég megállott kerekek közt

a pókok találtak pihenőt,

a mutatók közt

összeszöve az eltűnő időt.

Este

Fehér házfalakon kúszik

az éj az égre.

Mohás háztetőkön lépdel

hangtalan.

Valahol messze egy

harang kondul.

És néma dalba kezd

a csillagok kara.

Látványos verseny ROMHÁNYBAN

Az országos kettesfogathajtó bajnokság nógrádi fordulóját a volt romhányi futballpálya területén rendezték meg 2014. június 8-án, vasárnap. A szép fekvésű, jó talajú pályán tíz fogat állt rajthoz, hogy a hajtók összemérjék a maguk és lovaik tudását. A különböző versenyszámok összesített végered-

ményeképpen az első *Lovass Sándor*, a második *Pekár Henrietta*, a harmadik *Zeke Géza* lett. A szűk fordulóiban sebesen forgolódo fogatok, a vágatóz lovak, a hajtók és folyamatosan egyensúlyozó segédhajtók összehangolt munkája igazi látványosság. Az esemény jövőre is ajánlható felnőtteknek, gyerekeknek egyaránt.

3,2,1, SZILVASZOMBAT!

Kétdobony központjában elkészült a régi buszvárót leváltó új, korszerű épület, melynek már a környeztetét is rendeztük. Ezt a 2014. évi terveinknek megfelelően, saját forrásból valósítottuk meg. A **buszvárót** a tervezettnél jelentősen olcsóbban tudtuk kivitelezni a közmunkások jó munkájának köszönhetően, így csak a felhasznált anyagokért kellett fizetnünk. Ez 450 000 forintot tett ki.

Napokon belül megtörténik/megtörtént a **Kétdobonyi Művelődési Ház** átadása, mely kívül-belül megújulva fogadhatja már a helybélieket és látogatóinkat is.

A ház annak idején, 1959–1960-ban jórészt társadalmi munkában épült, és akkor parkosították a környező területet is. Az eltelt 55 év alatt azonban az épület állaga – a folyamatos karbantartás ellenére is – sokat romlott, így esedékessé vált a nyílászárók, az elektromos hálózat korszerűsi-

tése, az elavult gázkazán cseréje, és kiépítettünk egy mosdóhelyiséget mozgáskorlátozottak számára is. Az épület külseje szintén megújult, és elkészült az új bejáró is. Már **12. Szilvaszombatjára** készül a falu. Javában folynak az előkészületek: összeállt a műsor, készülnek a plakátok, szórólapok, folyamatosan érkeznek a gombócéfőző csapatok jelentkezései.

Érik a szilva...készül a szilvalekvár is...Tehát: szeretettel várunk mindenkit **2014. augusztus 30-án, szombaton** gasztronómiai és folklór fesztiválunkon – melyről részletesen beszámolunk majd szeptember-októberi lapszámunkban!

Koczurné Halász Judit

A mesemondó

Bizonyára sokan emlékeznek **Hangács Jánosné** nagysikerű mesemondására, melyet januárban, a Magyar Kultúra Napján hallhatott és *láthatott* a kétdobonyi művelődési ház közönsége. A róla készült képsorozat terjedelmi okokból kimaradt akkori számunkból, ezért most pótoljuk a hiányt.

Kisecseti elmélkedés

„Itt születtem én ezen a tájon”... idézem Petőfi versét, – csak a folytatás más: a kisecseti csodás lankákon, itt, e dombok ölelte kis völgyben. Életem során jártam sok helyen, hazánkban és külföldön, síkságokon és nagy hegyekben, nagyvárosokban és kis falvakban, csodáltam a természet szépségét, a történelmi, művészeti emlékeket, de mindig visszatértem, visszatérék ebbe a kis zsákfaluba. Hiszen minden zugát, fáját, minden bokrárt ismerem.

Este kiülök a kövecsesi domboldalra, körülnézek, és élém tódulnak a régi szép gyermekkori emlékek. Elmerengve gondolok a sok kis barátára – mert akkor még sokan voltak gyerekek –, csínytevéseinkre, játékainkra, melyek többségükben a szabadban, a természetben töltött időket idézik.

Tavasszal ibolyáztunk a Manda erdejében, és veszekedtünk, ki látta meg először a fehér ibolyát. Anyák napjára orgonát szedtünk az Öreghegyen, aztán estefelé cserebogarakat kergettünk. Nyáron libát legeltettünk a tarlón, s míg a libák legeltek, mi szedegettük az elhullott kalászekat, s csokorba kötöttük, mert üres

kézzel nem mehettünk haza. Bizony, néha a félkeresztbe rakott kévékből is lopkodtunk. Összel vadgesztenyét szedtünk, és bábukat csináltunk. Hogy élveztük este a kukoricafosztást, és milyen finom volt a mákoskukorica a fosztás befejeztével!

Télen a szánkózás *azokon a szánkókon* – sosem fáztunk, kipirult arcunkat csíphette a hideg szél!

A múlt emlékein merengve a madarak éneke szinte elringat. Elöttem a tó tükreát a szellő borzolja – úgy csillog, mintha a nap sugarai ezüsttel vonták volna be. A nap utolsó sugarait küldi a völgynek, megnézi még magát az ezüst tóban, majd magára húzza sötét hegytakaróját. Szemben, a völgykatlanból kód emelkedik lassan, és a pára puhán terül szét a tó tükre fölött. Búcsúznak a madarak is, elfélszkelnek csendben, hogy kora reggel aztán újra kezdhessék a vidám csipitelést.

A tücskök ekkor finoman hangolnak már, készülnek az éjhosszig tartó koncertre, majd karmesterük intésére váratlanul – teljes hangerővel indul meg a ciripelés.

Mi újság Szátokon?

A **szátoki labdarúgó egyesület** (KSE) június 28-án tartotta a 2013–2014. évi szezon értékelését. **Gulyás Ferenc** az egyesület elnöke elmondta, hogy ebben az időszakban sikerült az egyesület anyagi helyzetét megnyugtatóan rendezni, és az együttes személyi összetételét is stabilizálni. A csapat tavaszi jó szereplésének köszönhetően 5. helyen végzett a területi bajnokságban. A hivatalos beszámoló után **Franka József** az egyesület fő támogatója birkapörkölt vacsorával vendégelte meg a jelenlévőket.

Dolgozunk a **szátoki művelődési ház** rekonstrukcióján. A felújítási munkák időarányosan követik egymást, jelenleg éppen a csempézés

Vezér Attila

Kisecseti képviselők ajánlása

2014. októberében elérkezik az önkormányzati választások ideje. Az elmúlt időszak tapasztalatait összegezve ki kell mondanunk, hogy képviselő testületünk nem tudott együttműködni polgármesterünkkel. Függetlenül attól, hogy ebben kit milyen mértékű felelősség terhel, ez az állandósult állapot rendkívül káros az egész faluközösségre nézve. Azt szeretnénk, ha a következő időszakra az itteniek is olyan vezetőket találnának, akik haladó szel-

lemű, együttműködő, kompromisszumképes és munkájukat alázattal végző emberek. Úgy gondoljuk, hogy a jó vezetőknek össze kell tartaniuk a falu közösségét, minden helyzetben az ellentétek elsimítására kell törekedniük, és nem utolsó sorban arra, hogy személyes indulataikon mindig urrá legyenek!

Ha a kisecsetiek a következő évekre ilyen vezetőknek adnak bizalmat, az jelentősen javíthatja az itt élők közérzetét, a falu mindennapjait.

Füri János, Glózik László, Kacsári Éva, Pribelszki Mónika

A fenti levelet a kisecseti képviselők juttatták el szerkesztőségünkhöz. Lapunk egyik legfontosabb törekvése, hogy vidékünk civil fóruma legyen, tehát a Hírmondó minden jelentkezőnek lehetőséget ad, hogy gondolatait megoszthassa a közösséggel. Ugyanígy, ha valakinek a megjelen írsokkal kapcsolatban van hozzájárni valója, kiegészítendője, természetesen ehhez is biztosítjuk a felületet.

a szerk.

Fotó: Molnos Zsófia

Hajnál felé azért mégiscsak elfáradnak, és lassan elhal a tücsközene – most már igazi csönd üli meg a tájat. A kora reggeli nap eleinte csak álmos sugarakat küld a szomszédos hegy mögül. Aztán lassan lehúzza magáról éji takaróját és égi útjára indul. Más most az erdők zöldje a reggeli fényben. A fák levelein a harmatcseppek apró gyémántkristályként csillognak, a fény és az árnyék bújócskát játszik a hegyoldalakon. Nézem szeretett kis falumat a völgyben – azok a gyémántkristályok mintha azt is beragyognák, mint az ébredő természetet.

Óh természet, óh dicső természet, Mely nyelv merne versenyezni véled? Mily nagy vagy te, mentül inkább hallgatsz, Annál többet, annál szebbet mondasz!

Rakszániné Dr. Hanula Magdolna

Kisecset, 2014.06.24.

és festési munkálatok folynak. Az átadás tervezett határideje 2014. augusztus 20. Az augusztusi ünnepre a felújítást várhatóan be is fogjuk fejezni, és a házat átadhatjuk az itt lakóknak.

Fotó: Szűcs Gábor

Patkó-ló-kovács

Aki a Cserhát útjait járja, anélkül, hogy tudna róla, biztos, hogy már többször találkozott egy szürke kisbusszal, aminek semmilyen jellegzetessége nincs. Éppen ezért senki nem gondolná, hogy ilyen alkalmakkor egy komplett kovácsműhely suhant el mellette. A vezetőülésen Prencsok Bálint patkolókovács ül, aki rendíthetetlenül járja a vidéket, hogy a rá váró lovak lábait, s általuk e lovak gazdáinak lelkét is rendben tartsa.

Cípő vagy patkó?

– **Ha jól tudom, nem apai örökség családotok-ban a kovácsmesterség.**

– Valóban nem, bár apámnak némi köze azért volt a dologhoz, hogy ezt választottam. Ötgyébként méhészettel foglalkozik, a bátyám pedig egy brit cég pénzügyi elemzője.

– **Akkor te elég messzire gurultál a fától...**

– Igen, az egész úgy kezdődött, hogy apám szeretett focizni. A rádi focipálya pedig egy lovasiskola mellett van, így gyakran láthatta ott a kezdők oktatását. Kedvet kapott, és vásárolt egy bérletet, de a második óra után úgy döntött, hogy inkább viszsza-ér a focihoz. Viszont, hogy a bérlet ne vesszen kárba, azt rám ruházta. A lovas órák akkoriban sem egy diák pénztárcájához voltak szabva, így aztán, mikor a bérlet lejárt, oktatómmal, **Loós Sándorral** úgy állapodtunk meg, hogy munkával viszonzom az oktatást. Mivel ő patkolással is foglalkozott, útjain többnyire vele tartottam, és mint „lábfogó” és inas segítkeztem neki. Eközben, 2004-ben, mint *cípőipari mérnök* végeztem a **Könnypári Műszaki Főiskolán**.

– **Rokonszakkám?!**...

– Majdnem, de a cipőiparnak Magyarországon akkor már befellegzett. Szóval, ez alatt a 6 év alatt sokat tanultam Sándortól, és beiratkoztam az **OKJ mezőgazdasági- és patkolókovács** tanfolyamára. Ennek keretében 5–6 országos hírű kovácsműhelybe is eljuthattam gyakornokként, 2005-ben pedig sikeres szakvizsgát tettem.

400 x 4

– **Hogy letél ilyen fiatalon közismert, keresett patkolókovács?**

– Sándor egy balesett miatt több hétre kiesett a munkából. A paták persze ez alatt is nőttek és koptak, a tulajdonosok pedig várták a kovácsot. Így ez alatt az idő alatt én helyettesítettem őt. Aztán Sanyi úgy gondolta, hogy inkább már csak a lovaival és a tanítványaival akar foglalkozni, és átadta nekem a praxisát. A lótartrók már ismertek, így ők is könnyen elfogadtak. Aztán egyik ügyfél „hozta” a másikat, és egyre szélesedett a kör.

– **Egy-egy „ügyfelednek” (most a lovakra gondolok) 6 hetente ajánlott találkoznia veled. Mekkora a hatósugarad – az a terület, amit bejársz?**

– Ez nagyjából Nógrád nyugati fele, és Pest megye északi része, úgy kéthavonta közel 400 lóhoz látogatok el. Van olyan porta, ahol csak 1 „ügyfél-hez” megyek, és van ahol 50–60 ló vár.

– **Ez összesen legalább 1600 lábat jelent. Ezt mind egyedül látod el?**

– Nem egészen. Ahogy mondják: Egy kovács

A gördülő kovácsműhely

„Tűzzel-vassal”

– **Most a sláger kérdések következnek: nem fája-e lónak, hogy nagy szökeket vernek a patájába, előtte meg tűzes vassal „égetik”?**

– A pataszárú fala nagyon vastag, és nincsenek benne érző idegek. A bevert szögek ebbe a réteg-be hatolva rögzítik a patkovásat. Másrészt a száru rendkívül jó hőszigetelő, vagy úgy is mondhatjuk, nagyon rossz hővezető. Ezért nem fázna meg a lovak –20–30°C-os hidegben, és ezért nem érzékelik a felízított patkó hőjét sem. Tehát a művelet számukra semmilyen fájdalomérzettel nem jár.

– **És mi a helyzet a kováccsal? Nem veszélyes ez a szakma?**

– Tény, hogy ennek a szakmának is vannak veszélyei. A patát rendkívül éles, speciális körmölő késekkel, nagy erőfíjtéssel faragjuk. Természetesen a fémmegmunkáló gépek használata is balesetveszélyes, és a gázpalackkal üzemeltetett, hordozható kemencében 900°C-osra ízzított patkók mozgatása, illesztése sem veszélytelen. Mégis, a

Vörösen izzó patkók a kemencében...

legkomolyabb veszélyforrás maga a ló. Ha egy 600–800 kilós állat ijedős vagy nyugtalan, az komoly veszélyforrás lehet. Ezért nagyon figyelmeztetn, összehangoltan kell dolgoznunk, hogy sem az állat, sem mi ne szenvedjünk sérülést a munka során.

– **Voltak sérülései?**

– Szerencsére komolyabb nem volt. Néhány zúzó-dással, egy-két varrással eddig megúsztam. Ebben azért a védőfelszereléseknek is szerepe van: acél-betétes cipőt, vastag bőr kovácskötenyt, a fém-munkákhoz védőszemüveget viselünk.

Szakmán innen...

– **A szakmád ma Magyarországon reneszánszát éli. Nálad fiatalabbak is érdeklődnek iránta?**

– Igen, két fiatal kovácsot már én is útra bocsájtottam, akik nálam segítkedtek. Mindketten kovács vizsgát tettek és ma már önállóan is dolgoznak. Jönnének most is tanulók, de nagyon nem szeretem, ha valaki azzal kezd, hogy „menyit lehet ezzel keresni?” – az ilyen emberekből soha nem lesz jó kovács.

A patkolókovácsoknak egyébként van szakmai egyesülete, melynek egyik célja éppen a szakma (és ebből adódóan persze a lovak) védelme a kontár beavatkozásoktól. Fontos feladata a továbbképzés biztosítása is. A kovácsok 10 év szakmai gyakorlat után jelentkezhetnek olyan mesterképzésre, ahol a feltételeket teljesítők már nemzetközi minősítést kaphatnak. Most én is éppen erre készülök.

Patkó és száru találkozása

Patkócsiszolás

...és szakmán túl

– **Mit csinál a kovács szabadidejében? Lehet-e még ebben szerepe a lovaknak?**

– Egy kicsit azért igen. Néha-néha én is lóra ülök, és van egy kis hucul lovam, a 2 éves *Szilaj*, akit kocsizni tanítok. Ami a sportolást illeti, a kovácsoknak télen van kicsit több idejük – mert ilyenkor a paták lassabban nőnek –, így téli időkben rendszeresen sízni járok.

– **A kovácsok a népmesékben és általában az irodalomban is nagy, erős, jó emberek. Mit szólnak a lányok, ha megismerkedsz velük, és megtudják, hogy patkolókovács vagy?**

– ...általában nem hiszik el – illetve, azt hogy: „naaa, tényleg, most ne hülyéskedj! Mi az igazi foglalkozásod?” Ha aztán sikerül meggyőznöm őket, hogy ez igaz, akkor jönnek a kérdések... (Lásd a *Tűzzel-vassal című bekezdést!* – a szerk.) De erre már rég nem volt példa, mert hosszabb ideje tartós kapcsolatban vagyok valakivel, ezért nagyon kerülöm az ilyen veszélyes találkozásokat...**Fodor Attila**